

Лісову́ Вісник

№7 (34) 14.06 – 14.07 2014

Подорож у царство квітів

(стор. 20)

Змагання в любові

Любов до природи, бажання примножувати та розвивати її скарби, формування природничих знань, патріотизм та чітка екологічна позиція – усе це об'єднало юних лісівників України на VIII Всеукраїнському зльоті учнівських лісництв, що цьогоріч відбувся на Волині.

Луцьк прийняв понад 100 юних лісівників із 19 областей України. Це стало можливим завдяки наполегливій та копіткій праці волинян, які минулого року виборили гран-прі та були удостоєні права проводити змагання у себе.

Програма Всеукраїнського зльоту лісництв була досить насиченою, оскільки мета заходу – не лише оцінити рівень підготовки дітей, а дати їм максимум нових знань, вражень, досвіду та позитивних емоцій. Для юних лісівників організатори підготували чимало цікавих заходів. Любителі природи ознайомилися з роботою Волинського лісового селекційно-насінневого центру в с. Гараджа, побували у Маневицькому шкільному лісництві, відвідали музей фауни Шацького лісового коледжу ім. Василя Сувьї, перлину Волині – озеро Світязь, пройшли екологічною стежкою Шацького національного при-

родного парку, стали учасниками флеш-мобу «Єдина ми земля – єдина Україна», відвідали пам'ятку архітектури та історії національного значення – замок Любарта.

– Мені дуже приємно вітати вас на щедрій, багатій, прекрасній Волинській землі. Це форум тих учнів, які не лише люблять природу України, а й створюють, відчувають її, живуть нею, роблять усе, аби вона була кращою, – зауважує голова Волинської обласної державної адміністрації Григорій Пустовіт. – Саме ви – підрастаюче покоління Української держави, будуйте нашу країну квітучою та мальовничою.

Загалом змагання складалося із кількох етапів: презентації свого лісництва, оформлення виставки, що висвітлює спектр роботи учнівського об'єднання, захисту науково-дослідницької роботи у галузі лісового господарства. (Закінчення на 7 стор.)

На правах реклами

PALETTENFABRIK
BASSUM

Екологія в побуті

Заснована у 1961 році, і сьогодні займає позиції лідера на європейському ринку дерев'яної тари.
www.bassum.com

Шановні читачі!

У «Лісовому віснику» ви можете розмістити своє оголошення безкоштовно.

Для розміщення оголошення потрібно разом із текстом вислати поштою на адресу редакції копію передплатної квитанції на журнал, вказавши свій контактний телефон. Для повторного розміщення потрібно знову надсилати копію передплати з оголошенням.

Оголошення приймаються тільки від передплатників «ЛВ».

Адреса:

пр-т Волі, 30, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43000
тел./факс: (0332) 72-75-57,
тел. редакції: 068 424 10 84
тел. бухгалтерії: 095 828 57 27
e-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Головний редактор:

Чурило Оксана Андріївна
e-mail: oxana_thurilo@mail.ru

Редколегія:

Колісник Б. І. – заслужений лісівник України, кандидат економічних наук, голова постійної комісії з питань екології, раціонального використання природних ресурсів Волинської облради
Сахарук П. М. – заслужений лісівник України, голова Товариства лісівників Волині
Туниця Ю. Ю. – Президент Лісівничої академії наук України, ректор Національного лісотехнічного університету України, академік НАН України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор економічних наук, професор

Дизайн та верстка:

Микола Волошин
Кореспонденти: Тетяна Сасюк,
Анна Кравець

Позаштатні кореспонденти:

у Волинській обл. –
Валерій Пневський,
у Луганській обл. –
Володимир Мартинов

Позаштатні фотокореспонденти:

Ганна Снітко, Костянтин Баран,
Олександр Дурманенко
Технічне забезпечення:
Микола Косинський
Бухгалтер: Віра Думська

Передрук та інше використання стилю, дизайну, фото та змісту без письмового дозволу редакції **не допускається**

Редакція не несе відповідальності за достовірність даних та зміст рекламних матеріалів.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій. Надіслані на адресу редакції фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені

©ТзОВ «Лісовий вісник»

Луцьк, 2014 р.

Віддруковано у ТзОВ «Друкмаркет»

Перша сторінка: Фото

Олександра ДУРМАНЕНКА

Редакція журналу запрошує до співпраці регіональних кореспондентів, мисливців, рибалок, любителів природи та рекламних агентів

Журнал можна придбати та замовити у редакції

Зміст

- 2 Змагання в любові
- 4 Кілька днів у тенетах війни
- 6 У дзеркалі думок
- 8 Вольєрні господарства Чехії

- 11 Портрети на корі дерев
- 12 Хотинський лісгосп створювали у складні післявоєнні роки
- 14 Показові угіддя Сергія Курдванівського
- 16 Гранатовий рай
- 18 Пісня волинського лісу
- 20 Подорож у царство квітів
- 22 Липневі етюди
- 23 Наш фотоконкурс
- 24 Удавана молитва богомола
- 25 Три в одному
- 26 Лісова кухня
- 27 Яке воно – вовче тіло?
- 28 Місяць Цезаря
- 29 Нотатки натураліста
- 30 Світ очима дитини
- 31 Лісовичок

колонка редактора

Ми познайомилися багато років тому на одному із семінарів. Вона – талановита журналістка, гарна жінка і прекрасна мама. Я із Західної України, а вона – зі Сходу. Я українка, а вона – росіянка за походженням, але українка душею. Справжня, без піару, пафосу і незрозумілих викидів. Такі, як вона, не граються у любов до батьківщини, вони люблять її усім серцем. Не сприймаючи жодних зазіхань, відділень і популістських маніпулювань, на кшталт радикалізму. І таких, як вона, на Сході (та й в усій Україні) дуже багато. З подругою розмовляю по телефону час від часу. Запитую, слухаю, розповідаю сама. Ми разом хвилюємося, разом плачемо і разом сміємося. Ми разом! Хоча за сотні кілометрів одна від одної. І як хотілося б, щоб ніколи між нами не стала стіна. Чи то кордону, чи то непорозуміння, чи то зневіри.

Каже: днями у них усім журналістам повідомили, що вони мають зареєструватися в окремому списку ДНР (тому ім'я своєї колеги не називатиму). Більшість газет тимчасово припинили діяльність. Принаймні відкрито. Редакції зачинені. Якщо раніше приміщення Донецької адміністрації вважалося місцем, де можуть, так би мовити, пояснити, як себе поводити, а Слов'янськ – територією, потрапивши на яку, більше не повертаються, то віднедавна ситуація змінилася. Бойовики повним складом окупували Донецьку адміністрацію. Місцеві мешканці розповідають, як чоловіки з автоматами не слов'янської зовнішності ходять містом, зупиняють, перевіряють місце прописки і таке інше.

– Больно смотреть на все это. Люди, которые прожили здесь всю свою жизнь, должны отчитываться и бояться кого-то из вне. Мы были готовы ко всему. Но что боевиков выпускают, дадут возможность пройти блокпоста и переехать в такой густонаселенный город... У меня родственники в Славянске. Там не осталось живого места. Город сравняли с землей. Это ужас! Хочется мира. Хочется спокойно жить в своей стране. В Украине! Хочется защищенности и правды. Говорят, что в Славянске помещение, где сидели боевики, вообще нетронутое. Это как понимать? Словом, вопросов много. И все меньше понимания ситуации.

Телефоную колезі в Луганськ. Він не стримує емоцій. У голосі чоловіка нотки розпачу, втрата контролю над ситуацією, образа за себе, професію. за те, що не може нічого вдіяти.

...Україна кипить. Де обуренням, де війною, де роздратованістю. Спокою мало. Десь нагороджують активістів. Десь ідуть у бій, навіть не думаючи про нагороди. Десь чекають атаки і читають Псалми. Когось вкотре готують до операції, аби ця людина не опинилася у списку тих, хто поклав голову за рідну землю. А у цей час хтось підраховує гроші, бо, як кажуть: кому війна, а кому – мати рідна. На місцях ділять зони впливу, гамселячи один одного, навіть не соромлячись простого люду, який збирав кошти, підтримував, годував, вірив і вірить... Але все менше в очах вогню і все більше тривоги. Дедалі частіше виникають запитання. І на них треба буде відповідати.

Але є те, що єднає всі куточки України. У тому числі, до речі, і Крим. Це постать нового глави держави, який пообіцяв захистити, повернути цілісність і розбудувати Україну. Люди сподіваються на того, кому віддали свій голос, а з ним – своє майбутнє і своє життя у цій державі.

Оксана ЧУРИЛО,
заслужений журналіст України,
головний редактор Всеукраїнського журналу
«Лісовий вісник»